

Tekrar merhaba sevgili okur!

Evet, benim, Camilla. Sadece saçlarımı kestirdim ve biraz da rengini açtım. Bence arada değişiklik yapmak güzel. Kim bilir, belki de üçüncü kitapta kıvılcık saçlı oluveririm!

Şu an Maxi ve Helium serisinin ikinci kitabı "Altın Peynir'in Peşinde"yi elinde tuttuğun için çok mutluyum. İzin ver kitaplar nasıl ortaya çıktı biraz anlatayım. Maxi ve Helium başlarından geçen tüm macerayı bana anlatıyorlar, ben de senin okuyabilmen için yazıyorum. Evin duvarlarında beliren bir delikten sıklıkla bahsediyorlar, ama nedendir bilmem bu deliği ben hiç görmedim.

Ancak bildiğim bir şey var ki, o da hikâyemizin asıl şimdi heyecan kazandığı...
Keyifli okumalar dilerim!

**Kucak dolusu sevgiler,
Camilla**

İÇİNDEKİLER

Giriş	11
İnsanlar Dünyası'na Dönüş	13
Orduya Yetecek Kadar Çok Eşya	25
Ülke İçinde Ülke	33
İki Yeni Arkadaş	45
Küçük Gizli Kapı	63
Elf Molo	73
Kötü Ruhlar	87
Bir Sürü Yeşil Yarasa	101
Galaktoruslar Geliyor	113
Büyük Sihir	129
Ağız Sulandıran Mantarlar	145
Pembe Filler ve Ateş Karınca	159
Görünmez Köprü	173
Saldırgan Kanatlı Pireler	187
Yaz ve Kış Arasındaki Çizgi	197

HAYVANLAR KRALLIĞI

GİRİŞ

Maxi ve Helium ile son karşılaştığımızda Hayvanlar Krallığı'nda, bir gölün tam ortasındaki **fısıltı geçirmez evden** geri dönüyorlardı. Karaya ve Kale'ye varmak için **ACELE** ediyorlardı çünkü İnsanlar Dünyası'na, Camilla'ya geri gönderileceklerdi.

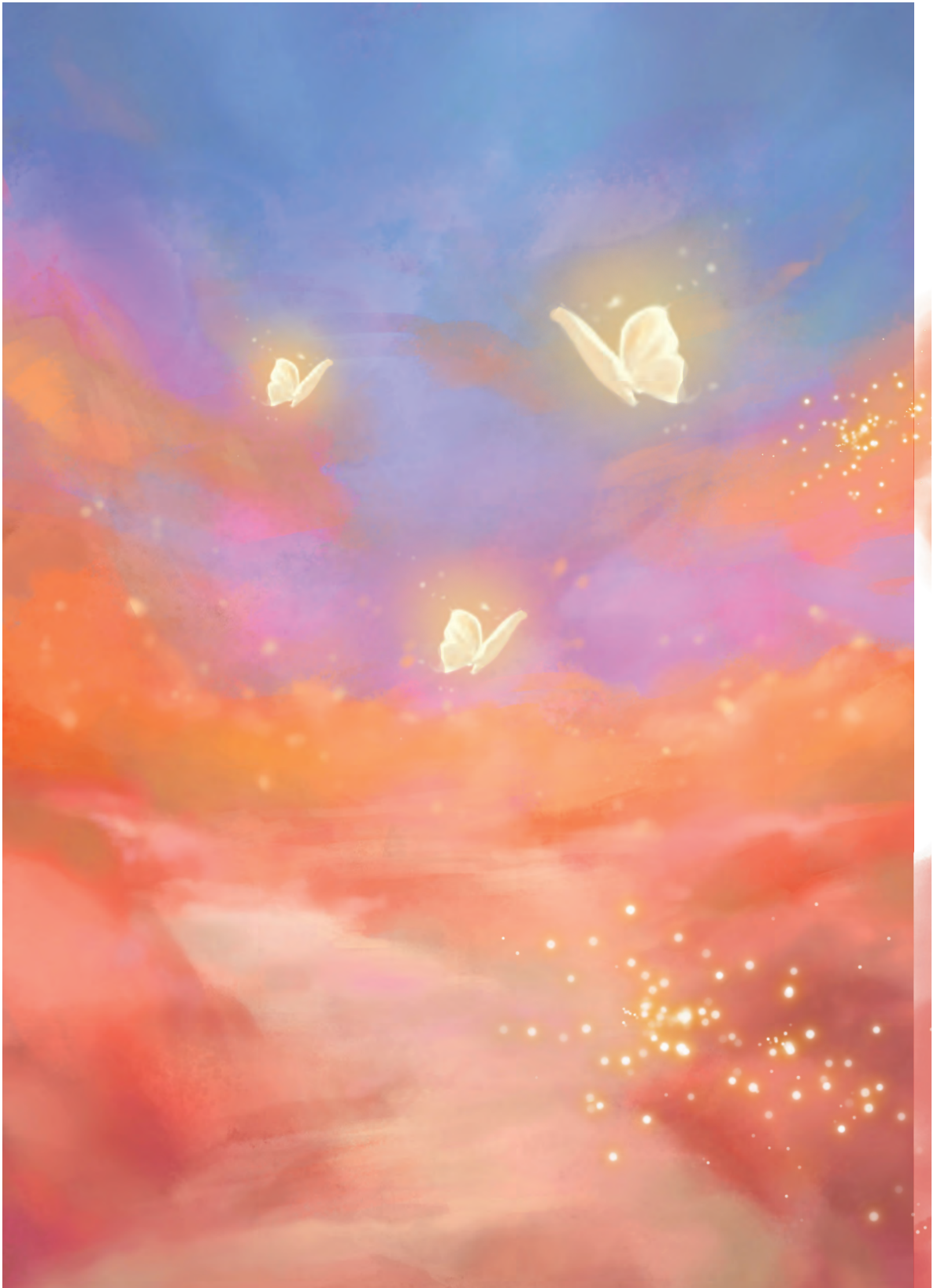
Güneş batarken Kurtçuk'un teknesinde **süzülüyorlardı**, anımsıyor musunuz? Ne yazık ki kendi düşünceleri içinde o kadar kaybolmuşlardı ki **ALICI GÜVERCİNLERİN** ağaçta saklandığını ve onları gözetlediğini fark edemediler bile.

Farelerin o an tek düşündüğü Ta-Ta'nın az önce anlattıklarıydı: Anne babaları, **ALTIN PEYNİR** ve Hayvanlar Krallığı'nı Alıcı Güvercinlerden sadece onların kurtarabilecek olması...

Bu çok zor ama önemli görevde **başarılı olabilecekler miydi?** Hadi peşimden gelin, hemen masalın içine atlayalım ve küçük dostlarımızın başına neler gelmiş öğrenelim!

İNSANLAR DÜNYASI'NA DÖNÜŞ

Maxi ve Helium, İnsanlar Dünyası'na dönüp yeniden Camilla'yı gördükleri için **HARİKA** hissediyorlardı. Ancak burada **NE KADAR** kalacaklarına dair hiçbir fikirleri yoktu.

Kendilerini aşağıda, Hayvanlar Krallığı'nda bekleyen görevden dolayı Maxi'nin midesine bir taş oturmıştı sanki. Kardeşinin ve kendisinin omuzlarına Hayvanlar Krallığı'nın geleceğine dair büyük bir **SORUMLULUK** yüklendiğini hissediyordu.

Helium ise tam tersi, heyecanlıydı. Ta-Ta'nın duvarda açacağı ve onları aşağıya,

HAYVANLAR KRALLIĞI

'na götürecek olan o deliği **sabırsızlıkla** bekliyordu.

Hatta çoktan hazırlanmıştı bile. Yanına sadece diş fırçası ve diş macununu alacaktı.

Maxi, Helium'un bu **küçücük** paketini görünce biraz strese kapıldı. Ona kalsa, yanına... aslında her şeyi alırdı. Akşam olmaya başlamıştı ve güneşin sıcak ışıkları küçük ve keyifli **gardirop odalarına** yansıyordu.

“Tamam, düşünelim bakalım,” dedi Maxi ve alnını kaşdı. “Başımıza **NELER** geleceğı ile ilgili hiçbir fikrim yokken, yanıma neler gerektiğini **NASIL** bileceğim?”

“Bir sürü gereksiz şey alma da!” diye yanıtladı onu Helium. Maxi ona bir bakış attı ve eşyalarını topladığı kutuya geri döndü.

“Saç fırçam dışında **EL ÖRGÜSÜ KAZAĞIMI** ve futbol topumu da almalıyım. Tabii **KURABİYE KUTUSUNU** ve oyuncaklarımızı da... Yolculukta sıkılırsak diye,” dedi.

Helium, “Yolculukta sıkılmaya vaktimizin olacağını hiç sanmıyorum,” dedi umut dolu gülümseyerek. Maxi başını iki yana hafifçe salladı. Belli ki kardeşi bu macerada neler olabileceğini kesinlikle anlamıyordu. Aksi hâlde böyle söyler miydi hiç...

Bu sırada Maxi, kurabiye kutusunun durduğu rafa ulaşmak için **KUÇUK BİR TABUREYE** çıktı. Boyu yetiemediğı için parmak uçlarına yükselmek zorunda kaldı. Tabure sallanmaya başladığında Helium bir gümbürtü kopacağını anlamıştı ki... tam o andaaaa... önce **BOMMM!** diye bir ses, sonra da o çok iyi bildiğı, malum **YAKINMA** geldi.

popom!” diye sızlandı Maxi poposunu ovuştururken.

“Bence Ta-Ta, kurabiyeleri yanında taşımana izin vermeyecek,” dedi Helium.

Kardeşi kurabiye kutusuna **sarıldı** ve kafasını sevecenlikle kutuya dayadı. “**Seni asla bırakmayacağım,**” diye fısıldadı ona.

“Göreceğiz,” dedi Helium. Küçük ve rahat yatağında kıvrıldı ve battaniyesini çenesine kadar çekti.

“**TABii YAAA,** kesinlikle **YASTIĞIMI** da yanıma almalıyım... Ve **BATTANİYEMI** de!” dedi Maxi.

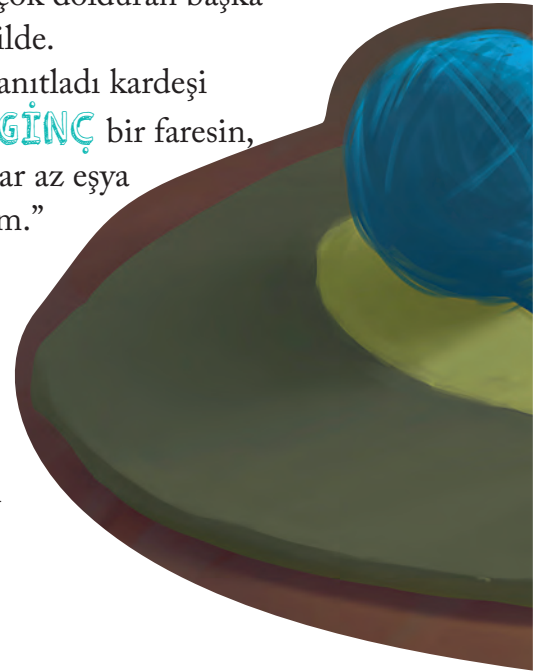
“Gün içinde güçlü olmak için iyi uyumamız önemli. E bu macera da belli ki iyi bir uykuyu zorunlu kılıyor.”

Helium sadece başını salladı. “**ÇOK İLGİNÇ** bir faresin sen, valizini senin kadar çok dolduran başka fare yoktur,” dedi uykulu bir şekilde.

“Öyle mi, yok mudur?” diye yanıtladı kardeşi gururla, “Ama sen de **ÇOK İLGİNÇ** bir faresin, çünkü ben de valizine senin kadar az eşya koyan başka bir fare tanımıyorum.”

Maxi yanında götürebileceği başkaca şeyler var mı diye aranmaya devam etti.

İçinde **kötü bir his** vardı, sanki çok önemli bir eşyasını unutmuş gibiydi... Tam o sırada Helium, halının altında kalmış olan bir şeyi fark etti.

Neydi o? Maxi'nin saç fırçası mı?

İsteksizce yatağından çıktı ve fırçayı aldı. Bu fırçanın kardeşi için ne kadar **ÖNEMLİ** olduğunu iyi biliyordu.

"Bu mu?" diyerek kardeşine her şeyden kıymetli eşyasını gösterdi.

"Ayyy, aklımdan geçen şey **tam da** buydu!" dedi Maxi ve fırçasını Helium'un patisinden kaptı.

"*Sevgili fırçam!*" dedi ve hemen perçemini taramaya başladı. Fırça kalın ve güzel tüylerinin arasından geçtikçe o da mest oldu.

"Böyle bir maceraya giderken yanına alacağın en önemli şey aslında bu değil, biliyorsun değil mi?" dedi Helium.

Maxi ona şaşkın şaşkın baktı. Helium ne demek istemişti? Saç fırçasından daha önemli başka ne vardı ki?

Kardeşi, **“DİŞ FIRÇASI, MAXİ!”** diye öyle bir bağırdı ki, Maxi’nin kâkülleri uçtu rüzgârdan.

Tüyleri diken diken olmuştu. **ııııı!** diye düşündü, elbette dişlerini her gün fırçalaması gerektiğini biliyor, ama bunu **PEK SEVMİYORDU.**

“Aslında diş fırçamı almayı düşündüm,” dedi, bir yandan da kurabiye kutusunu yere, topladığı eşyaların üzerine bırakmıştı.

“Hem şu kurabiye kutusu,” dedi Helium düşünceli bir şekilde, “erzak dolabında durması gereken şey nasıl oluyor da burada bizim odamızda duruyor?”

Maxi, kutunun odada durmasının çok daha iyi bir fikir olduğunu, böylece canı her istediğinde içinden hemen bir tane **kurabiye** alabileceğini söyledi. Helium bu kez de Camilla’nın bu durumdan haberdar olup olmadığını sordu merakla.

“Haber yok, dolayısıyla bu konuda **endişelenmesine** de gerek yok,” diye cevapladı Maxi ve bu parlak fikirden dolayı gülümsedi.

Ancak küçük farenin bu mutlu hali çok da uzun sürmedi. Birkaç saniye sonra kız kardeşi odaya birinin yaklaştığını söyledi ve Maxi ve perçemi korku içinde hazır ola geçtiler.

“AMAN TANRIM, Camilla geliyor!”

Helium **GÜLMEDEN EDEMEDİ,**
“**DOĞRU,**” dedi, “ve kurabiye kutusu hâlâ burada.
Şimdi ne yapacaksın bakalım?”

Maxi küçük **daireler çizerek** koşmaya başladı ve kahkahasını tutmaya çalışan Helium’a
“O zaman bana yardım et!” diye ciyakladı.

Sonra birdenbire durdu. **“BİR FİKRİM VAR!”**
dedi, “Kurabiye kutusunun önünde duracağım.
O zaman göremez.”

Camilla kapılarının önüne gelmişti. Maxi kurabiye kutusunu diğer eşyaların içine doğru itekledi, sonra da yamuk yumuk duran eşya yığınının üzerine hafifçe eğildi. Dengesiz duran eşya yığını yana doğru **DEVRİLDİKÇE,** onları kapatmaya çabalayan Maxi de âdeta yatıyor gibi görünüyordu.

“**Nerelerdesiniz. ne yapıyorsunuz?**” diye seslendi Camilla.

Maxi kardeşine bir bakış attı ve “Eşyalarımızı topluyoruz, hepsi bu!” diye fısıldadı ona. Helium başını salladı.

Tam o anda Camilla kafasını gardıroba soktu, “Bak bak, işte buradasınız benim minik canikolarım,” dedi, “Ne yapıyorsunuz?”

Maxi ışık hızıyla **“Şeyyy... Temizlik!”** deyiverdi. Helium, eşya yığınının üzerinde âdeta bir **MUZ** gibi eğri büğrü duran Maxi’ye baktıkça **GÜLMEK İÇİN** kendini zor tutuyordu.

Kardeşine doğru teatral bir selamlama yaparak “Eveet, izin ver de sana Maxi’nin yaptığı temizliği anlatalım,” dedi. Sırtı **ikiye ayrılacakmış** gibi ağrmasına rağmen, Maxi bu sözlerden hiiiç etkilenmemiş gibi görünmeye çalıştı.

“Sen biraz garip duruyorsun Maxi,” dedi Camilla, **“İyi misin?”**

“Evet evet... Daha önce hiç bu kadar iyi olmamıştım!” diye yanıtladı fare ve yüzüne sahte bir gülümseyiş kondurdu. Helium ise masumane bir şekilde, “Yoksa arkanda **özel bir şey** mi saklıyorsun?” diye sordu.

“Arkamda mı? Hayır, hayır... Kesinlikle

bir şey **SAKLAMIYORUM.**”

Neyse ki, Camilla bugün biraz dikkatsizdi ve hiçbir şeyden şüphelenmedi. “Birazdan **yemek** yiyebilirsiniz, mutfak masasında bir şeyler var,” dedi. Kendisi, bir konuda yardım etmek için kız kardeşi Petra’ya gidecekti.

“Harika!” diye yanıtladı Maxi gergin bir şekilde.

Eğer Camilla hemen giderse, belki **sırtı kırılmadan** bu yamuk vaziyetten de kurtulurdu.

Daire kapısı kapanıp da yeniden yalnız kaldıklarında Maxi boylu boyunca yere serildi. “Hiç gitmeyecek sandım!” dedi soluk soluğa.

“Şansın varmış,” diye güldü Helium.

HAHA

HAHA

HAHA

HAHA

